

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 22ας Ιουνίου 2006*

Στην υπόθεση T-137/04,

Kurt Martin Mayer, κάτοικος Eisentratten (Αυστρία),

Tilly Forstbetriebe GmbH, με έδρα το Treibach (Αυστρία),

Anton Volpini de Maestri, κάτοικος Spittal/Drau (Αυστρία),

Johannes Volpini de Maestri, κάτοικος Seeboden (Αυστρία),

εκπροσωπούμενοι από τον M. Schaffgotsch, δικηγόρο,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους M. van Beek και B. Schima,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζόμενης από

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από τις T. Rynnä και A. Guimaraes-Purokoski,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2004/69/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για την αλπική βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ 2004, L 14, σ. 21),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές,
γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο και πραγματικά περιστατικά

- 1 Το Συμβούλιο εξέδωσε στις 21 Μαΐου 1992 την οδηγία 92/43/ΕΟΚ για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ 1992, L 206, σ. 7, στο εξής: οδηγία περί οικοτόπων).
- 2 Η οδηγία περί οικοτόπων έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, αυτής, στο να συμβάλει στην προστασία της βιολογικής ποικιλομορφίας, μέσω της διατήρησης των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας στο ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών όπου εφαρμόζεται η Συνθήκη ΕΚ.
- 3 Στο άρθρο 2, παράγραφος 2, αυτής, διευκρινίζεται ότι τα λαμβανόμενα προς εφαρμογήν της μέτρα αποσκοπούν στη διασφάλιση της διατηρήσεως ή της αποκαταστάσεως σε ικανοποιητικό επίπεδο των κοινοτικού ενδιαφέροντος φυσικών οικοτόπων και των άγριων ειδών πανίδας και χλωρίδας.
- 4 Σύμφωνα με την έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας περί οικοτόπων, προκειμένου να εξασφαλιστεί η διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και των ειδών κοινοτικού ενδιαφέροντος σε ικανοποιητικό επίπεδο, πρέπει να χαρακτηριστούν ειδικές ζώνες διατηρήσεως ώστε να υλοποιηθεί ένα συνεκτικό ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο σύμφωνα με καθορισμένο χρονοδιάγραμμα.

- 5 Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας, το δίκτυο, αποκαλούμενο «Natura 2000», περιλαμβάνει ειδικές ζώνες διατηρήσεως καθώς και τις ζώνες ειδικής προστασίας που έχουν ταξινομηθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202).
- 6 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας περί οικοτόπων, ως ειδική ζώνη διατηρήσεως ορίζεται ο «τόπος κοινοτικής σημασίας οριζόμενος από τα κράτη μέλη με κανονιστική, διοικητική ή/και συμβατική πράξη, όπου εφαρμόζονται τα μέτρα διατηρήσεως που απαιτούνται για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των φυσικών οικοτόπων ή/και των πληθυσμών των ειδών για τα οποία ορίζεται ο τόπος, σε ικανοποιητική κατάσταση διατηρήσεως».
- 7 Το άρθρο 4 της οδηγίας προβλέπει διαδικασία τριών σταδίων για τον ορισμό των ειδικών ζωνών διατηρήσεως. Δυνάμει της παραγράφου 1 της ανωτέρω διατάξεως, κάθε κράτος μέλος προτείνει κατάλογο τόπων υποδεικνύοντας τους τύπους φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και τα ιθαγενή είδη του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας περί οικοτόπων που απαντούν εκεί. Εντός τριών ετών από την κοινοποίηση της οδηγίας περί οικοτόπων, ο εν λόγω κατάλογος διαβιβάζεται στην Επιτροπή παράλληλα με τα αφορώντα κάθε τόπο στοιχεία.
- 8 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων, η Επιτροπή καταρτίζει, με βάση τους ανωτέρω καταλόγους και τα απαριθμούμενα στο παράρτημα ΙΙΙ αυτής κριτήρια και σε συμφωνία με κάθε κράτος μέλος, σχέδιο καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας. Ο κατάλογος των τόπων κοινοτικής σημασίας καταρτίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 21 της οδηγίας περί οικοτόπων διαδικασία. Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, ο κατάλογος αυτός καταρτίζεται εντός προθεσμίας έξι ετών από της κοινοποίησής της οδηγίας περί οικοτόπων.

- 9 Το άρθρο 4, παράγραφος 4, αυτής ορίζει ότι, όταν ένας τόπος κοινοτικής σημασίας επελέγη δυνάμει της προβλεπόμενης στην παράγραφο 2 της διατάξεως αυτής διαδικασίας, το οικείο κράτος μέλος ορίζει το ταχύτερο δυνατόν, και το αργότερο εντός εξαετίας, τον τόπο αυτό ως ειδική ζώνη διατηρήσεως, τάσσοντας τις προτεραιότητες με γνώμονα τη σημασία των τόπων για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση σε ικανοποιητικό επίπεδο ενός τύπου φυσικού οικοτόπου του παραρτήματος I ή ενός είδους του παραρτήματος II και για τη συνεκτικότητα του Natura 2000, καθώς και σε συνάρτηση με τους κινδύνους υποβαθμίσεως ή καταστροφής που απειλούν τους τόπους αυτούς.
- 10 Στο άρθρο 4, παράγραφος 5, της οδηγίας περί οικοτόπων διευκρινίζεται ότι, αφ' ης στιγμής ένας τόπος εγγραφεί στον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας που καταρτίζει η Επιτροπή, υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας περί οικοτόπων.
- 11 Κατά το άρθρο 6 της οδηγίας περί οικοτόπων:

«1. Για τις ειδικές ζώνες διατηρήσεως, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα διατηρήσεως που συνεπάγονται ενδεχομένως σχέδια διαχειρίσεως προσιδιάζοντα στους τόπους ή ενσωματωμένα σε άλλα σχέδια χωροταξικής φύσεως, καθώς και τα κατάλληλα κανονιστικά, διοικητικά ή συμβατικά μέτρα που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος I και των ειδών του παραρτήματος II που απαντούν στους τόπους.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αποφεύγεται εντός των ειδικών ζωνών διατηρήσεως η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των ενδιαιτημάτων ειδών, καθώς και η ενόχληση των ειδών για τα οποία έχουν ορισθεί οι

ζώνες, εφόσον οι ενοχλήσεις αυτές θα μπορούσαν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις υπό το πρίσμα των στόχων της παρούσας οδηγίας.

3. Κάθε σχέδιο μη συνδεδεμένο άμεσα ή αναγκαίο για τη διατήρηση του τόπου αλλά δυνάμενο να επηρεάσει σημαντικά τον εν λόγω τόπο, ατομικώς ή από κοινού με άλλα σχέδια, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του επί του τόπου αυτού, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατηρήσεώς του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτιμήσεως των επιπτώσεων επί του τόπου και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 4, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν με το εν λόγω σχέδιο μόνον αφού προηγουμένως βεβαιωθούν ότι δεν πρόκειται να θίξει την ακεραιότητα του οικείου τόπου και αφού ενδεχομένως συμβουλευθούν το κοινό.

4. Αν, παρά τα αρνητικά συμπεράσματα της εκτιμήσεως των επιπτώσεων επί του τόπου και ελλείψει εναλλακτικών λύσεων, ένα σχέδιο πρέπει να πραγματοποιηθεί για άλλους επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημόσιου συμφέροντος, συμπεριλαμβανομένων λόγων κοινωνικής ή οικονομικής φύσεως, το κράτος μέλος λαμβάνει κάθε αντισταθμιστικό μέτρο αναγκαίο για να διασφαλίσει την προστασία της συνολικής συνοχής του Natura 2000. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα ληφθέντα αντισταθμιστικά μέτρα.

Όταν ο οικείος τόπος είναι τόπος όπου απαντά ένας τύπος φυσικού οικοτόπου ή/και ένα είδος προτεραιότητας, μπορούν να προβληθούν μόνον επιχειρήματα αφορώντα την υγεία ανθρώπων και τη δημόσια ασφάλεια ή σχετικά με θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον ή, κατόπιν γνωμοδοτήσεως της Επιτροπής, άλλοι επιτακτικοί σημαντικοί λόγοι υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος.»

12 Η απόφαση 2004/69/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, για τη θέσπιση, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας περί οικοτόπων, του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας για την αλπική βιογεωγραφική περιοχή (ΕΕ 2004, L 14, σ. 21, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), εκδόθηκε βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της ανωτέρω οδηγίας. Μεταξύ των τόπων κοινοτικής σημασίας που περιλαμβάνονται στον κατάλογο απαντούν οι ακόλουθοι τόποι:

— AT 2102000 Nockberge (Kernzone), Kärnten

— AT 2119000 Gut Walterskirchen.

13 Οι προσφεύγοντες, οι οποίοι εκμεταλλεύονται ιδιόκτητες γεωργικές και δασικές εκτάσεις, ασκούν, πέραν των συνδεδεμένων με την εκμετάλλευση των γαιών τους δραστηριοτήτων, και δευτερεύουσες δραστηριότητες. Δυνάμει της προσβαλλόμενης αποφάσεως, οι ανωτέρω ιδιοκτησίες συμπεριελήφθησαν σε τόπους κοινοτικής σημασίας για την αλπική βιογεωγραφική περιοχή.

14 Η δεύτερη προσφεύγουσα είναι ιδιοκτήτης εκτάσεως γης εντασσομένης στο σύνολό της στον υπό τα στοιχεία AT 2119000 τόπο κοινοτικής σημασίας. Οι λοιποί προσφεύγοντες είναι ιδιοκτήτες εκτάσεων γης κειμένων στον υπό τα στοιχεία AT 2102000 τόπο κοινοτικής σημασίας.

Διαδικασία

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 13 Απριλίου 2004, οι προσφεύγοντες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 30 Ιουνίου 2004, η Επιτροπή υπέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ανωτέρω ενστάσεως στις 2 Σεπτεμβρίου 2004.
- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Ιουλίου 2004, η Δημοκρατία της Φινλανδίας ζήτησε να παρέμβει στην υπό κρίση διαδικασία προς στήριξη της Επιτροπής. Με διάταξη της 20ής Σεπτεμβρίου 2004, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτή την παρέμβαση. Η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημά της το οποίο περιορίζεται στο ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους στις 30 Δεκεμβρίου 2004.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Με την ένστασή της απαραδέκτου, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

19 Με το υπόμνημά της παρεμβάσεως, η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

20 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— ως κύριο αίτημα:

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— επικουρικώς:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθό μέτρο αφορά τους καταγεγραμμένους στο παράρτημα Ι και κειμένους στην Αυστρία τόπους·

— ή να ακυρώσει την ένταξη των καταγεγραμμένων στο παράρτημα Ι της προσβαλλόμενης αποφάσεως υπό τα στοιχεία ΑΤ 2102000 Nockberge (Kernzone), Κάρντην και ΑΤ 2119000 Gut Walterskirchen τόπων·

— ή να ακυρώσει την ένταξη στο παράρτημα Ι της προσβαλλόμενης αποφάσεως των τόπων που αναγνωρίζονται ως τόποι κοινοτικής σημασίας για τα ενδιαυτήματα και τα είδη με βαθμό αντιπροσωπευτικότητας και συνολική αξιολόγηση που αντιστοιχούν στις κατηγορίες Β, Γ και Δ, έτι επικουρικότερον, στις κατηγορίες Γ και Δ, ή, όλως επικουρικότερον, στην κατηγορία Δ, του τυποποιημένου εντύπου των δεδομένων που έχουν συμπληρώσει τα κράτη μέλη, είτε όσον αφορά όλους τους καταγεγραμμένους με την προσβαλλόμενη απόφαση τόπους, είτε όσον αφορά όλους τους αυστριακούς τόπους, είτε όσον αφορά τους καταγεγραμμένους υπό τα στοιχεία AT 2102000 Nockberge (Kernzone), Kärnten και AT 2119000 Gut Walterskirchen τόπους·

— επιπλέον, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 21 Κατά το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο αποφαινεται επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία, ενώ η διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου συνεχίζεται προφορικός, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα στοιχεία της δικογραφίας και ότι παρέλκει η διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 22 Η Επιτροπή υποστηρίζει κατά κύριο λόγο ότι οι προσφεύγοντες δεν έχουν έννομο συμφέρον.

- 23 Εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά απλώς ενδιάμεσο μέτρο κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής (Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 10). Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής, στον βαθμό που η κατάρτιση του καταλόγου των τόπων κοινοτικής σημασίας δεν περατώνει τη σκοπούσα στην ίδρυση του δικτύου Natura 2000 διαδικασία.
- 24 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει άμεση επίπτωση επί της έννομης καταστάσεως των προσφευγόντων. Κατά την άποψή της, τυχόν έννομα αποτελέσματα επί των προσφευγόντων θα επέλθουν μόνον όταν οι εθνικές αρχές λάβουν μέτρα εφαρμογής της οδηγίας περί οικοτόπων και της προσβαλλόμενης αποφάσεως.
- 25 Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως παρεμβαίνει στην έννομη σφαίρα των προσφευγόντων. Επομένως, δεν νομιμοποιούνται, ελλείψει εννόμου συμφέροντος, να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως κατά της ανωτέρω αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ.
- 26 Η Επιτροπή ισχυρίζεται επικουρικώς ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά τους προσφεύγοντες άμεσα και ατομικά.
- 27 Εν προκειμένω, το επίδικο μέτρο ελήφθη από την Επιτροπή υπό μορφή αποφάσεως απευθυνόμενης στα κράτη μέλη. Πάντως, η φύση μιας πράξεως δεν πρέπει να

αναζητείται στον εξωτερικό τύπο που περιβάλλεται αλλά στο συγκεκριμένο κανονιστικό περιεχόμενό της. Η επίδικη απόφαση συμπληρώνει το νομικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το δίκτυο Natura 2000 στον βαθμό που διευκρινίζει ποιοι είναι οι τόποι που πρέπει να ορισθούν ως ειδικές ζώνες διατηρήσεως από τα κράτη μέλη (άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας περί οικοτόπων), με αποτέλεσμα τα τελευταία να υπέχουν την υποχρέωση προβλέψεως των αναγκαίων μέτρων διατηρήσεως για τους επίδικους τόπους (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας περί οικοτόπων).

- 28 Υπό την έννοια αυτή, η προσβαλλόμενη απόφαση εντάσσεται σε ένα σύνολο γενικών κανονισμών νομοθετικού χαρακτήρα. Πάντως, η Επιτροπή δέχεται ότι τούτο δεν αποκλείει το ενδεχόμενο, σύμφωνα με πάγια νομολογία, η απόφαση να αφορά άμεσα και ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες.
- 29 Όσον αφορά τον άμεσο επηρεασμό των προσφευγόντων, η Επιτροπή εκτιμά ότι η δυνατότητα εξατομικεύσεως των τόπων που έχουν κοινοτική σημασία και εμπίπτουν υπό την έννοια αυτή στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας περί οικοτόπων ουδόλως θίγει την έννομη κατάσταση των προσφευγόντων. Οι απορρέουσες από το οικείο άρθρο υποχρεώσεις, σύμφωνα με το νομικό καθεστώς των οδηγιών, δεν μπορούν να επιβάλλονται στους ιδιώτες και δεν μπορούν παρά να έπονται της λήψεως εκ μέρους των κρατών μελών μέτρων για τη μεταφορά της οδηγίας περί οικοτόπων στο εσωτερικό δίκαιό τους.
- 30 Η Επιτροπή εκτιμά ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων αφήνει στα κράτη μέλη περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τον χρόνο κατά τον οποίο τυχόν διατάραξη των φυσικών ισορροπιών μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις και ως προς τον προσδιορισμό των καταλλήλων για την αποφυγή των υποβαθμίσεων και ενοχλήσεων μέτρων. Διευκρινίζει ότι, ενόσω κράτος μέλος δεν κάνει χρήση της διακριτικής εξουσίας του, είναι αδύνατο να διαπιστωθεί αν επηρεάζεται η έννομη κατάσταση των προσφευγόντων. Εξ αυτού συνάγεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα επί των προσφευγόντων.

- 31 Κατά την Επιτροπή, οι ίδιοι προβληματισμοί ισχύουν για την εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας περί οικοτόπων: η απαιτούμενη εξέταση του συμβιβαστού με τους στόχους διατηρήσεως δύναται να έχει έννομα αποτελέσματα μόνο στο πλαίσιο συγκεκριμένου σχεδίου. Καθώς πρόκειται για διαδικασία εγκρίσεως, στα πλαίσια της οποίας πρέπει να σταθμίζονται και να λαμβάνονται υπόψη διάφορα στοιχεία, οι εθνικές αρχές απολαύουν κατ' ανάγκη περιθωρίου εκτιμήσεως. Κατά τα λοιπά, οι επιταγές του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας περί οικοτόπων αφορούν, στον βαθμό που συγκεκριμενοποιούνται, τον καταρτίσαντα το σχέδιο και όχι τον ιδιοκτήτη γης. Εντούτοις, οι προσφεύγοντες επικαλούνται άπαντες την ιδιότητά τους ως ιδιοκτητών γης. Το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας περί οικοτόπων δεν επάγεται ως εκ τούτου έννομα αποτελέσματα θίγοντα άμεσα την κατάσταση των προσφευγόντων.
- 32 Όσον αφορά τον κατ' ιδίαν επηρεασμό των προσφευγόντων, η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίζει ούτε τα δικαιώματα ούτε τις υποχρεώσεις των ιδιοκτητών γης, αλλά καταρτίζει απλώς κατάλογο των τόπων επί των οποίων τυγχάνουν εφαρμογής στη συνέχεια και άλλες διατάξεις οι οποίες δεν αφορούν περαιτέρω την έγγεια ιδιοκτησία. Ο στόχος των διατάξεων αυτών έγκειται στην προστασία των τόπων από την επιδείνωση της καταστάσεως διατηρήσεώς τους, ανεξάρτητα από τη συμπεριφορά στην οποία οφείλεται η επιδείνωση αυτή.
- 33 Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να διατείνονται, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση στους ιδιοκτήτες γης, ότι αυτή θίγει ειδικά δικαιώματά τους ή προκαλεί εξαιρετική ζημία τέτοιας φύσεως ώστε να τους εξατομικεύει έναντι οποιουδήποτε άλλου επιχειρηματία. Ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι η απόφαση επιβάλλει ενδεχομένως υποχρεώσεις στους προσφεύγοντες, τούτο θα ήταν απόρροια αντικειμενικώς οριζόμενης καταστάσεως, ήτοι της γεωγραφικής καταστάσεως των τόπων που απαντούν στο παράρτημα.

- 34 Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγοντες δεν εξατομικεύονται ούτε από το γεγονός ότι η ίδια είναι υποχρεωμένη, δυνάμει ειδικών διατάξεων, να λάβει υπόψη τις συνέπειες της πράξης που πρόκειται να θεσπίσει επί της καταστάσεως των προσφευγόντων. Κατά την Επιτροπή, μόνον τα αποκλειστικώς επιστημονικά κριτήρια ως προς την προστασία της φύσεως τυγχάνουν εφαρμογής επί της διαδικασίας η οποία οδήγησε στη λήψη της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Επιπλέον, καμία διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση τηρήσεως, προς έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας οι προσφεύγοντες θα είχαν τη δυνατότητα να επικαλεστούν τα δικαιώματά τους, όπως το δικαίωμα της ακροάσεώς τους.
- 35 Ενόψει του συνόλου των προηγηθεισών σκέψεων, η Επιτροπή συνάγει ότι η προσφυγή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη.
- 36 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει την επιχειρηματολογία της Επιτροπής και καταλήγει επίσης στο απαράδεκτο της υπό κρίση προσφυγής.
- 37 Όσον αφορά τον άμεσο επηρεασμό των προσφευγόντων, η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αφήνει προδήλως στα κράτη μέλη τη δυνατότητα θεσπίσεως ή μη ορισμένων μέτρων. Έτσι, οι επιπτώσεις της προσβαλλόμενης αποφάσεως εξαρτώνται από τον τρόπο με τον οποίο οι εθνικές αρχές πρόκειται να ασκήσουν τη διακριτική εξουσία τους.
- 38 Όσον αφορά τον κατ' ιδίαν επηρεασμό των προσφευγόντων, η παρεμβαίνουσα εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τους εμποδίζει να κάνουν χρήση των αποκλειστικών δικαιωμάτων τους και δεν τους στερεί τα δικαιώματά τους. Η

ανωτέρω απόφαση δεν ρυθμίζει συγκεκριμένα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των προσφευγόντων, αλλά απλώς καθορίζει τον κατάλογο των οριζόμενων γεωγραφικών ζωνών. Οι τυχόν αρνητικές επιπτώσεις, επίκληση των οποίων γίνεται με την προσφυγή, είναι απλώς έμμεσες συνέπειες της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

- 39 Κατά την παρεμβαίνουσα, πρέπει επίσης να αναγνωριστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά τους προσφεύγοντες υπό την ιδιότητά τους ως κατόχων αποκλειστικών δικαιωμάτων. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι τους επηρεάζει, τούτο θα συνέβαινε μόνον ως εκ της ιδιότητάς τους ως ιδιοκτητών γης, όπως ακριβώς θα επηρεαζόταν η έννομη κατάσταση όλων των ιδιοκτητών των γαιών που απαριθμούνται στο παράρτημά της.
- 40 Η παρεμβαίνουσα υπογραμμίζει επίσης ότι, ακόμη και αν η προσβαλλόμενη απόφαση προσφέρεται ενδεχομένως για τον προσδιορισμό των ιδιοκτητών των γαιών που αποτελούν αντικείμενο του παραρτήματός της I, τούτο ουδόλως σημαίνει ότι οι προσφεύγοντες πρέπει να εκληφθούν ως ατομικώς θιγόμενοι, τη στιγμή που γεγονός παραμένει ότι η ανωτέρω απόφαση εφαρμόζεται δυνάμει αντικειμενικής πραγματικής καταστάσεως που προσδιορίζει η ίδια, ήτοι της από φυσικής απόψεως αξίας των επίδικων γαιών (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Σεπτεμβρίου 2004, T-213/02, SNF κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3047, σκέψη 59, καθώς και την παρατιθέμενη εκεί νομολογία).
- 41 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, ακόμη και αν η προσβαλλόμενη απόφαση παρέχει ενδεχομένως τη δυνατότητα προσδιορισμού των ιδιοκτητών των εκτάσεων γης που περιλαμβάνονται στους απαριθμούμενους στο παράρτημα της εν λόγω αποφάσεως τόπους, γεγονός παραμένει ότι η οικεία απόφαση εφαρμόζεται δυνάμει αντικειμενικής πραγματικής καταστάσεως που προσδιορίζει η ίδια η απόφαση, ήτοι της φυσικής αξίας των τόπων.
- 42 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν κατ' αρχάς τον ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομοθετική πράξη της Επιτροπής, η οποία συνεπάγεται, εντούτοις, και έννομες συνέπειες για τους ιδιώτες, στον βαθμό που οι αποδέκτες δεν είναι μόνον τα κράτη μέλη αλλά και οι προσφεύγοντες.

- 43 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι δεν πρέπει να τους αντιτάσσεται η μη εμπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας περί οικοτόπων. Υπενθυμίζουν ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι πολίτες μπορούν να επικαλεστούν άμεσα οδηγία έναντι του αποδέκτη κράτους μέλους ή των διοικητικών υποδιαίρέσεών του οσάκις η οικεία οδηγία είναι διατυπωμένη κατά τρόπο αρκούντως ακριβή ώστε να είναι δυνατή η απ' ευθείας άντληση δικαιωμάτων και αν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν τήρησε την προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο. Πάντως, η καθυστέρηση της μεταφοράς μιας οδηγίας δεν μπορεί να φτάσει μέχρι του σημείου οι πολίτες της Ενώσεως να έχουν τη δυνατότητα να εκφεύγουν των στόχων της οδηγίας ή να τους ματαιώνουν.
- 44 Ως προς το επιχείρημα της Επιτροπής ότι, από της κοινοποίησής του εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους, ένας τόπος απολαύει της προβλεπόμενης στο άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας περί οικοτόπων προστασίας, οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι, αν ήταν αυτή η πρόθεση του νομοθέτη, η απαντώσα στο άρθρο 4, παράγραφος 5, της οδηγίας περί οικοτόπων διάταξη θα ήταν περιττή και θα είχε προβλεφθεί ότι η κοινοποίηση συνεπάγεται την εφαρμογή του καθεστώτος προστασίας.
- 45 Ακολούθως, υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά άμεσα και ατομικά.
- 46 Ως προς τον άμεσο επηρεασμό τους, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφήνει στα κράτη μέλη κανένα περιθώριο διακρίσεως κατά την εφαρμογή των κανονιστικής φύσεως διατάξεων της οδηγίας περί οικοτόπων έναντι των προσφευγόντων, πληρούται το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο η επίδικη απόφαση αφορά άμεσα τους τελευταίους. Κατ' αυτούς, η προσβαλλόμενη απόφαση, μολονότι απευθύνεται στα κράτη μέλη, θεσπίζει για τις ειδικές ζώνες προστασίας περί των οποίων αυτή διαλαμβάνει, κατ' εφαρμογή της οδηγίας περί οικοτόπων, όχι μόνον τον άμεσο και οριστικό κατάλογο των επιλεγέντων τόπων αλλά και τον άμεσο και οριστικό ορισμό των στόχων συντηρήσεως. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται αποκλειστικά να λάβουν τα αποτελεσματικά ή κανονιστικής φύσεως μέτρα, τηρώντας την αρχή της απαγορεύσεως της υποβαθμίσεως και την υποχρέωση να προβούν σε ενδεδειγμένη αξιολόγηση των

επιπτώσεων των γεωργικών και δασικών δραστηριοτήτων των προσφευγόντων. Πάντως, τα εν λόγω μέτρα εμπεριέχουν νομικά και οικονομικά μειονεκτήματα ευρέως φάσματος για τους προσφεύγοντες.

- 47 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας περί οικοτόπων δεν είναι πειστική. Αφενός, η Επιτροπή εισέρχεται σε άλλο ουσιώδες στοιχείο, ήτοι ότι δεν απαντά στην αιτίαση που αντλείται από την έλλειψη ρητής διαπιστώσεως των λόγων για τους οποίους οι αναφερόμενοι τόποι έχουν όντως κοινοτική σημασία και, αφετέρου, η αφορώσα τις υποχρεώσεις των εθνικών αρχών και το περιθώριό τους εκτιμήσεως ανάλυση αφορά απλώς παρεπόμενα ζητήματα.
- 48 Οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν συναφώς ότι τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την απαγόρευση υποβαθμίσεως και ενοχλήσεως των τόπων κοινοτικής σημασίας που καθιερώνονται στο πλαίσιο των διατάξεων εκτελέσεως της οδηγίας περί οικοτόπων. Οι οριζόμενοι με την προσβαλλόμενη απόφαση στόχοι δεν αφήνουν περαιτέρω στα κράτη μέλη περιθώριο ελιγμών, ώστε η οικεία απόφαση καθώς και η έλλειψη διευκρινίσεως εν προκειμένω ως προς τη σκοπιμότητα προστασίας ορισμένων ειδών και ενδιαιτημάτων να αφορούν άμεσα τους προσφεύγοντες.
- 49 Οι παρατηρήσεις της παρεμβαίνουσας βρίσκουν αντιθέτους τους προσφεύγοντες. Τα κράτη μέλη θα έπρεπε να αξιολογήσουν τα σχέδια που θίγουν τους κατατασσόμενους βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας περί οικοτόπων τόπους, καθώς και τους στόχους περί προστασίας που θέτει η προσβαλλόμενη απόφαση. Έτσι, η υποχρέωση πραγματοποιήσεως παρόμοιας αξιολογήσεως και τα κριτήριά της είναι απόρροια του προσδιορισμού του στόχου προστασίας που τίθεται με την προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ τα κράτη μέλη ουδεμία έχουν δυνατότητα να μην εκπληρώνουν τις ανωτέρω υποχρεώσεις με οποιαδήποτε ίδια εξουσία εκτιμήσεως. Το ίδιο ισχύει για την προβλεπόμενη στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων απαγόρευση της υποβαθμίσεως.

- 50 Όσον αφορά τον κατ' ιδίαν επηρεασμό τους, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά ατομικά λόγω της ιδιότητάς τους ως ιδιοκτητών εκτάσεων γης τις οποίες αναφέρει η απόφαση της Επιτροπής. Το γεγονός ότι εμπλέκονται ορισμένοι άλλοι ιδιοκτήτες εκτάσεων γης ουδόλως αλλάζει την πραγματική αυτή κατάσταση. Οι ιδιοκτήτες διακρίνονται από τον κύκλο των λοιπών ενδιαφερομένων επιχειρηματιών, επί παραδείγματι των μη ιδιοκτητών που έχουν σχέδια για τις επίδικες εκτάσεις γης, ως εκ του ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά ήδη στην παρούσα φάση και όχι μόνον εν δυνάμει στο μέλλον. Επιπλέον, δεν επικρέμανται επ' αυτών μόνο σημαντικά οικονομικά μειονεκτήματα αλλά και ενεστώτα νομικά μειονεκτήματα. Το γεγονός ότι αδυνατούν να έχουν στη διάθεσή τους τις εκτάσεις γης τους είναι ιδιαίτερα καθοριστικός παράγων δεδομένου ότι το ισχύον καθεστώς προστασίας θίγει τα δικαιώματά τους. Αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση των λοιπών επιχειρηματιών που έχουν τη δυνατότητα να κατευθύνουν τα σχέδιά τους προς άλλες καταλληλότερες και μη βεβαρημένες από ένα περιοριστικό καθεστώς προστασίας εκτάσεις γης.
- 51 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με τον κατ' ιδία επηρεασμό τους. Υπενθυμίζουν ότι δεν επικαλούνται απλώς το *nudum ius* της έγγραφης ιδιοκτησίας, αλλά αναφέρονται στην ιδιότητά τους ως εχόντων την εκμετάλλευση της γης. Η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζει και τα δικαιώματα χρήσεως και καρπώσεως των προσφευγόντων επειδή αδυνατούν να τα ασκούν όπως στο παρελθόν.
- 52 Οι προσφεύγοντες δεν συμμερίζονται την άποψη ότι οι υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι η συνέπεια αντικειμενικώς καθορισμένης καταστάσεως, όπως διατείνεται η Επιτροπή. Εκτιμούν ότι οι γαίες τους δεν υπόκεινται τυχαίως σε υφιστάμενο κανόνα λόγω της γεωγραφικής θέσεώς τους, αλλ' ότι θεσπίστηκε συγκεκριμένος κανόνας ο οποίος εφαρμόζεται επί των υφισταμένων γαιών. Ως εκ τούτου, διακρίνονται όχι μόνον από τον κύκλο των μη ενδιαφερομένων προσώπων αλλά και από τον κύκλο των ενδιαφερομένων προσώπων στο μέτρο που η εφαρμογή των σχετικών διατάξεων εδράζεται σε αυθαίρετα κριτήρια.

- 53 Σε απάντηση των παρατηρήσεων της παρεμβαίνουσας, οι προσφεύγοντες υπενθυμίζουν ότι δεν πρόκειται για τυχόν επηρεασμό οποιασδήποτε θέσεως επί της αγοράς αλλά για σοβαρό περιορισμό θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ο περιορισμός αυτός είναι απόρροια της προσβαλλόμενης αποφάσεως η οποία είναι πολύ συγκεκριμένη και εξαιρετικά λεπτομερής. Εκτιμούν ότι είναι οι συγκεκριμένοι αποδέκτες πεπλανημένης αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή έθεσε ορισμένους στόχους προστασίας για τις εκτάσεις γης.
- 54 Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι, λόγω του αυθαίρετου χαρακτήρα της, η προσβαλλόμενη απόφαση τους εξαιρομικεύει έναντι όλων των λοιπών ενδιαφερομένων ιδιοκτητών γης, εκλαμβάνοντας ως ομάδα αναφοράς το σύνολο των ιδιοκτητών γαιών στις οποίες εφαρμόζονται οι καθοριζόμενοι με την προσβαλλόμενη απόφαση στόχοι προστασίας.
- 55 Προσθέτουν ότι ο ανωτέρω περιορισμός του δικαιώματος της έγχειας ιδιοκτησίας αποφασίστηκε χωρίς οι ενδιαφερόμενοι να απολαύουν του δικαιώματος να τύχουν ακροάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου, χωρίς στάθμιση των διακυβευόμενων συμφερόντων, χωρίς αποζημίωση ή χωρίς καν τη δυνατότητα λήψεως αποζημίωσης, ήτοι για λόγους που δικαιολογούν το να μη δοθεί εν προκειμένω περιοριστική ερμηνεία των προϋποθέσεων παραδεκτού.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 56 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί [...] προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και κατά των αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά».

- 57 Εφόσον δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγοντες δεν είναι αποδέκτες της προσβαλλόμενης απόφασης, επιβάλλεται να εξεταστεί αν η απόφαση τους αφορά άμεσα και ατομικά.
- 58 Όσον αφορά τον άμεσο επηρεασμό των προσφευγόντων, πρέπει να υπομνησθεί ότι η σχετική προϋπόθεση απαιτεί εν προκειμένω η προσβαλλόμενη απόφαση να επάγεται άμεσα αποτελέσματα επί της έννομης καταστάσεώς τους και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή της, όταν αυτή έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλόμενων κανόνων (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 43, και την παρατιθέμενη εκεί νομολογία, καθώς και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2000, T-172/98, T-175/98 έως T-177/98, Salamander κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2487, σκέψη 52).
- 59 Τούτο σημαίνει ότι, οσάκις πράξη κοινοτικού οργάνου απευθύνεται σε κράτος μέλος, αν η ενέργεια στην οποία οφείλει να προβεί το κράτος μέλος προκειμένου να εκτελέσει την εν λόγω πράξη έχει αυτόματο χαρακτήρα ή αν ούτως ή άλλως οι συνέπειες της επίδικης πράξεως επέρχονται άνευ ετέρου, τότε η πράξη αφορά άμεσα κάθε θιγόμενο από τη σχετική ενέργεια πρόσωπο. Αν, αντίθετα, η πράξη παρέχει στο κράτος μέλος τη δυνατότητα να ενεργήσει ή να μην ενεργήσει ή αν το υποχρεώνει να ενεργήσει προς συγκεκριμένη κατεύθυνση, τότε η αντίστοιχη ενέργεια ή αδράνεια του κράτους μέλους αφορά άμεσα το οικείο πρόσωπο και όχι την ίδια την πράξη (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, T-223/01, Japan Tobacco και JT International κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3259, σκέψη 46).

- 60 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία ορίζει ως τόπους κοινοτικής σημασίας ζώνες της γερμανικής επικρατείας όπου οι προσφεύγοντες κατέχουν γαίες, επάγεται αφ' εαυτής αποτελέσματα επί της έννομης καταστάσεως των προσφευγόντων. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει καμία διάταξη ως προς το καθεστώς προστασίας των τόπων κοινοτικής σημασίας, όπως μέτρα διατηρήσεως ή διαδικασίες εγκρίσεως. Έτσι, δεν θίγει ούτε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ιδιοκτητών εκτάσεων γης ούτε την άσκηση των οικείων δικαιωμάτων. Σε αντίθεση προς όσα διατείνονται οι προσφεύγοντες, ότι οι εν λόγω τόποι περιλαμβάνονται στον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας ουδόλως γεννά υποχρεώσεις για τους επιχειρηματίες ή τους ιδιώτες.
- 61 Το άρθρο 4, παράγραφος 4, της οδηγίας περί οικοτόπων διευκρινίζει ότι, αφ' ης στιγμής ένας τόπος επελέγη από την Επιτροπή ως τόπος κοινοτικής σημασίας, το οικείο κράτος μέλος χαρακτηρίζει τον τόπο αυτό ως «ειδική ζώνη προστασίας» εντός κατ' ανώτατο όριο προθεσμίας έξι ετών. Συναφώς, το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας περί οικοτόπων διευκρινίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα διατηρήσεως για τις ειδικές ζώνες προστασίας και τούτο προκειμένου να ανταποκριθούν στις οικολογικές απαιτήσεις του τύπου φυσικού οικοτόπου και των ειδών που απαντούν στους τόπους.
- 62 Το άρθρο 4, παράγραφος 5, της οδηγίας περί οικοτόπων διευκρινίζει επίσης ότι, αφ' ης στιγμής ένας τόπος εγγράφεται στον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας, υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφοι 2 έως 4.
- 63 Έτσι, το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αποφεύγεται εντός των ειδικών ζωνών διατηρήσεως η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των ενδιαιτημάτων ειδών, καθώς και η ενόχληση των ειδών για τα οποία έχουν ορισθεί οι ζώνες, εφόσον οι ενοχλήσεις αυτές θα μπορούσαν να έχουν σημαντικές επιπτώσεις υπό το πρίσμα των στόχων της παρούσας οδηγίας.

- 64 Ομοίως, το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας περί οικοτόπων ορίζει ότι κάθε σχέδιο μη συνδεδεμένο άμεσα ή αναγκαίο για τη διατήρηση του τόπου αλλά δυνάμενο να επηρεάσει σημαντικά τον εν λόγω τόπο, ατομικώς ή από κοινού με άλλα σχέδια, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του επί του τόπου αυτού, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατηρήσεώς του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτιμήσεως των επιπτώσεων επί του τόπου, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν με το εν λόγω σχέδιο μόνον αφού προηγουμένως βεβαιωθούν ότι δεν πρόκειται να θίξει την ακεραιότητα του οικείου τόπου. Συναφώς, το άρθρο 6, παράγραφος 4, της οδηγίας περί οικοτόπων διευκρινίζει ότι, αν ένα τέτοιο σχέδιο πρέπει να πραγματοποιηθεί για λόγους υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, το κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα αναγκαία αντισταθμιστικά μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει τη συνολική συνοχή του δικτύου Natura 2000.
- 65 Από την ανάγνωση των σχετικών υποχρεώσεων, οι οποίες βαρύνουν τα οικεία κράτη μέλη αφ' ης στιγμής η προσβαλλόμενη απόφαση όρισε τους τόπους κοινοτικής σημασίας, διαπιστώνεται ότι καμία από τις ανωτέρω υποχρεώσεις δεν τυγχάνει άμεσης εφαρμογής επί των προσφευγόντων. Πράγματι, όλες οι ανωτέρω υποχρεώσεις απαιτούν πράξη εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους προκειμένου τούτο να προσδιορίσει με ποιο τρόπο προτίθεται να θέσει σε εφαρμογή την επίδικη υποχρέωση, είτε πρόκειται για τα αναγκαία μέτρα διατηρήσεως (άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας περί οικοτόπων), για τα κατάλληλα μέτρα αποφυγής της υποβαθμίσεως του τόπου (άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας περί οικοτόπων), είτε πρόκειται για τη συμφωνία εκ μέρους των αρμόδιων εθνικών αρχών επί σχεδίου δυναμένου να επηρεάσει σημαντικά τον τόπο (άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, της οδηγίας περί οικοτόπων).
- 66 Επομένως, όπως προκύπτει από την οδηγία περί οικοτόπων, με βάση την οποία ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση, αυτή δεσμεύει το κράτος μέλος ως προς επίτευξη αποτελέσματος, αφήνοντας πάντως στις εθνικές αρχές την αρμοδιότητα των ληπτέων μέτρων διατηρήσεως και των ακολουθητέων διαδικασιών εγκρίσεως. Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι το περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται με τον τρόπο αυτό στα κράτη μέλη πρέπει να ασκείται σύμφωνα με τους στόχους της οδηγίας περί οικοτόπων.

- 67 Όπως προκύπτει από το σύνολο των προηγηθεισών σκέψεων, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, οπότε η προσφυγή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, χωρίς να απαιτείται η εξέταση του ζητήματος αν η επίδικη απόφαση αφορά τους προσφεύγοντες ατομικά.
- 68 Πάντως, ως εκ του ότι οι προσφεύγοντες αδυνατούν να ζητήσουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τους παρέχεται η δυνατότητα να αμφισβητήσουν τα ληφθέντα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6 της οδηγίας περί οικοτόπων μέτρα που τους θίγουν και υπό την έννοια αυτή διατηρούν τη δυνατότητα να επικαλεστούν την έλλειψη νομιμότητάς της ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, τα οποία αποφαινόμενοι τηρώντας το άρθρο 234 ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1998, C-70/97 P, Kruidvat κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-7183, σκέψεις 48 και 49, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2000, T-45/00, Conseil national des professions de l'automobile κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2927, σκέψη 26).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 69 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος αντιδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.
- 70 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Εν προκειμένω, η Δημοκρατία της Φινλανδίας πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή.**

- 2) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.**

- 3) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.**

Λουξεμβούργο, 22 Ιουνίου 2006.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

R. García-Valdecasas